

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Пловдив, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Вера Ив. Иванова

Членове: Катя Ст. Пенчева
Тодор Илк. Хаджиев

при участието на секретаря Мила Д. Тошева
като разгледа докладваното от Тодор Илк. Хаджиев Въззивно гражданско дело № 20245000500071 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на Ю. Ф. Ю. против Решение № 350/11.12.2023 г. по гр. д. № 312/2023 г. на ОС – Х. в частта, в която е осъден да заплати Л. Б. М. сумата от 15 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, причинено от ПТП, настъпило на 18.05.2018 г. в с. А.В., ведно със законната лихва от датата на увреждането.

Жалбоподателят обжалва решението, като оспорва извода на окръжния съд, че искът не е погасен по давност, както и размера на присъденото обезщетение, който счита за завишен. Иска да се отмени решението, вместо което се постанови ново, с което да се отхвърли предявения иск или да се намали размера на обезщетението за неимуществени вреди. определи справедлив размер на обезщетението за неимуществени вреди.

Въззиваемият Л. Б. М. чрез пълномощника си оспорва жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност във връзка с доводите на страните, констатира следното от фактическа и правна страна:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК от надлежна страна и против акт, подлежащ на въззивно обжалване, поради което е допустима.

Л. Б. М. е предявил против Ю. Ф. Ю. обективно съединени иски по чл. 45 ЗЗД общо за сумата от 27 769. 97 лв., от които 26 000 лв. за неимуществени вреди от ПТП, настъпило на 18.05.2018 г., и 1769. 97 лв. за имуществени вреди.

Решението се обжалва в частта, в която е уважен искът за имуществени вреди е влязло в сила поради необжалването му от ответника.

По делото не е налице спор относно предпоставките по чл. 45 ЗЗД за ангажиране гражданската отговорност на ответника Ю. Ф. Ю. предвид одобреното по НОХД № 863/ 2019 г. на РС – Х. споразумени, с което е признат за виновен за това, че на 18.05.2018 г. в с. А.В., община М.б. при управление на моторно превозно средство нарушил правилата за движение и по непредпазливост причинил средна телесна повреда на Л. Б. М., изразяваща се в закрито счупване на отдалечения край на лявата лъчева кост, довело до трайно затруднение движението на лявата ръка, като деянието е извършено в пияно състояние – престъпление по чл. 343, ал. 3, б. „а“, вр. ал. 1, б. „б“, вр. чл. 342, ал. 1 НК.

Възражението за изтекла погасителна давност е неоснователно. Вземането по чл. 45 ЗЗД се погасява с изтичане на общата петгодишна давност по чл. 110 ЗЗД, която съобразно разпоредбата на 114, ал. 3 ЗЗД започва да тече от откриване на дееца, а в случая това е датата на настъпване на ПТП – 18.05.2018 г. В ЗЗД (чл. 72) не е посочено кога изтичат сроковете, които се броят по години, поради което по аналогия следва да се приложи разпоредбата на чл. 60, ал. 2 ГПК, според която срокът, който се брои на години, изтича в съответния ден на последната година, а ако месецът в последната година няма съответно число, срокът изтича в последния му ден. В случая процесното вземане е възникнало на 18.05.2018 г., поради което с оглед нормата на чл. 60, ал. 2 ГПК петгодишния давностен срок изтича в края на съответния ден – 18.05.2023 г. Настоящата искова молба е подадена на 18.05.2023 г., т. е. в последният ден от петгодишния давностен срок, броен от 18.05.2018 г., както правилно е приел окръжният съд.

Следващото оплакване - за прекомерност на обезщетението за

неимуществени вреди – е неоснователно. Видно от приетата пред окръжния съд съдебномедицинска експертиза ищецът е получил закрито счупване на отдалечения край на лявата лъчева кост. На ищеца е проведено оперативно лечение чрез поставяне на имплант на лявата ръка, като според вещото лице поради неотстраняването му оздравителният и възстановителен процес все още не е приключил. От събраните по делото гласни доказателства (св. М.Р.) се установява, че дядо ѝ престоял в болницата четири дни. След изписването му не можел да се обгрижва сам, което наложило да му помага за ядене, домакинска работа, тоалетни нужди. И досега продължавал да чувства болки в ръката и да не може да я използва пълноценно. След инцидента се сринал психически, опасявал се, че няма да се възстанови напълно, не излизал навън, тъй като изпитвал страх да пресича улиците. Посочените обстоятелства обуславят извод за законосъобразност на присъденото обезщетение от 15 000 лв., тъй като е съобразено с тежестта на причиненото телесно увреждане, с невъзможност на ищеца да си служи с увредената ръка продължителен период, с търпените в битов и социален план неудобства и необходимостта от чужда помощ, както и с трайната психическа травма, който посоченият инцидент е оставил в неговото съзнание.

От изложеното следва, че обжалваното решение не страда от релевираните в жалбата пороци, поради което следва да се потвърди.

По разноските:

Предвид неоснователността на въззивната жалба въззивникът Ю. Ф. Ю. следва да заплати на основание чл. 38, ал. 2, т. 1 ЗА на адвокатско дружество „Г. и М.“ адвокатско възнаграждение за осъщественото безплатно процесуално представителство на Л. Б. М. за въззивната инстанция в размер на 1000 лв.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 350/ 11.12.2023 г. по гр. д. № 312/2023 г. на ОС – Х..

ОСЪЖДА на основание чл. 38, ал. 2 ЗА Ю. Ф. Ю. да заплати на адвокатско дружество „Г. и М.“, БУЛСТАТ ***** адвокатско

възнаграждение за оказано безплатно процесуално представителство на Л. Б. М. в производството АС – Пловдив в размер на 1000 лв.

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____